

QUARESMA AMB NGUYEN VAN THUAN: PROFETA DE LA FE I L'ESPERANÇA

6

VIURE EN L'ESPERANÇA

1.- Las raons de l'esperança

François Xavier Nguyen Van Thuan, és un gran testimoni de la fe, de l'esperança i del perdó cristià. «El cristià és una llum que brilla en les tenebres, la sal de la vida per al món que no té sabor, l'esperança enmig d'una humanitat que ha perdut l'esperança.» Una esperança que mai va defallir en ell, ni tan sols en els moments més desoladors de la seva vida. Quan tot semblava perdut, es va abandonar en mans de la Providència. Aquestes van ser algunes de les raons de la seva esperança:

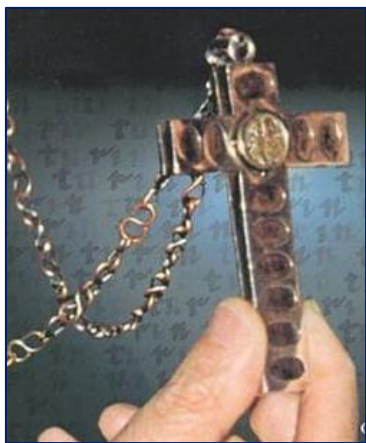
- **El amor, l'única certesa.-** «"T'he estimat amb un amor etern", diu el Senyor. Aquesta és la nostra seguretat i el nostre orgull: la consciència de ser cridats i escollits per amor. Un distintiu particular de l'amor cristià és l'amor als enemics, sovint incomprendible per a qui no creu. Jesús m'ha ensenyat a estimar a tothom: *"estimeu els vostres enemics i pregueu pels qui us persegueixen"*. Si no ho faig no sóc digne de portar el nom de cristià.»

- **Pecadors i prostitutes, avantpassats de Jesús.-** Si considerem els noms que figuren en la genealogia de Jesús segons sant Mateu, podem constatar que només dos van ser fidels a Déu: Ezequiel i Jeroboam. Els altres van ser idòlatres, immorals, assassins... En David es creuava la santedat i el pecat d'adulteri i d'homicidi. Les dones que com mares transmeten la vida i la benedicció de Déu en el seu si, totes es trobaven en una situació irregular: Tamar és una pecadora, Rajab una prostituta, Rut una estrangera, Betsabé la "dona d'Uries"».

- **El pecat exalta la misericòrdia de Déu.**- «l el riu de la història, ple de pecats i crims, es converteix en font d'aigua neta en la mesura que ens acostem a la plenitud dels temps: en Maria, la Mare, i en Jesús, el Messies, totes les generacions són rescatades. Aquesta llista de noms de pecadors i pecadores exalta el misteri de la misericòrdia de Déu. Jesús sempre va perdonar a tots. Amb el seu perdó va donar nova vida a moltes persones fins al punt que es van convertir en instruments del seu amor misericordiós. Va fer de Pere, que el va negar tres vegades, el seu primer vicari a la terra; i de Pau, perseguidor de cristians, apòstol dels gentils i missatger de la seva misericòrdia. Tal com ell deia, "*allí on abunda el pecat, sobreabunda la gràcia*"».

- **El misteri de la Cruz.**- «Crist carrega amb els pecats de l'home fins al punt que en la creu es dirigeix al Pare per cridar: "*Déu meu, Déu meu! Per què m'has abandonat?*". Amb la seva mort Jesús va reconciliar i unir Déu amb el gènere humà. Els sants també han experimentat moments en què s'han sentit abandonats per tot i per tots. Amb tot, no han dubtat a recórrer fins al final el camí de la creu, deixant-se il·luminar i forjar per ella, encara que això impliqués la pròpia mort. "*Si el gra caigut a terra no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit*". En aquesta sorprenent dinàmica de l'amor de Déu, tots els nostres sofriments són acollits i transformats, cada buit és omplert, cada pecat redimit. S'omple el nostre abandó, la nostra llunyania de Déu.»

2.- El camí de la esperança

«El camí de l'esperança està empedrat amb petits moments d'esperança. Una vida d'esperança neix de cada moment d'esperança al llarg de la vida. Cal estimar tothom, cal somriure a tots sense perdre un sol segon. Com tu Jesús, que has fet sempre el que li agrada al teu Pare.»

• **La força està en Déu.**- «La vida només pot trobar veritable sentit i esperança en Déu. **La consciència de la fragilitat de l'home i sobretot de l'amor de Déu constitueixen les grans garanties de l'esperança.** La meua vida és un seguit de decisions, en tot moment, entre Déu i les obres de Déu. És possible que els qui opten per Déu hagin de passar per tribulacions, però accepten perdre els béns amb alegria, perquè saben que tenen uns béns millors, que ningú els hi podrà prendre. Una decisió sempre nova es converteix en conversió. Maria és la dona que va optar per Déu, abandonant els seus projectes, sense comprendre plenament el misteri que estava tenint lloc en el seu cos i en el seu destí».

• **Esperar avui.**- «Tot l'Antic Testament està orientat a l'esperança: Déu ve a restaurar el seu Regne, Déu ve a restablir l'Aliança. Amb l'encarnació, va arribar aquest Regne. Però Jesús ens diu que aquest Regne creix lentament, d'amagat, com el gra de mostassa... Entre la plenitud i el final dels temps, l'Església està en camí com a poble de l'esperança. Avui dia, l'esperança és potser el **desafiament més gran.** **En l'esperança, la fe que obra a través de la caritat obre camins nous al cor dels homes,** porta a la realització del nou món, de **la civilització de l'amor.** Tal com s'ha manifestat en Crist i transmès en l'Evangeli, actua en els pobres d'esperit, en els humils, en els pecadors que es converteixen a ell de tot cor. Aquesta és la nostra vocació ».

• **El secret de l'esperança: "tornar a Jerusalem".**- «La història que va tenir lloc en aquells onze quilòmetres que separen Jerusalem d'Emmaús és la imatge del camí interior a què està cridat tot creient: de la tristesa a l'alegria," la gran alegria de l'art d'estimar "que uneix a l'Església gràcies a la presència de Jesús entre els seus. Cada vegada que Jesús s'apareix després de la resurrecció, sempre saluda amb aquestes paraules: "Pau a vosaltres". **Jesús és la nostra pau**, la nostra esperança. Aquesta autèntica pau, que és una alegria que el món no pot donar i que ningú ens pot prendre, només **s'assoleix amb el camí penitencial, amb el canvi real de vida**. Canviar l'humà per a que es faci diví. Com el canvi progressiu i després decisiu dels deixebles d'Emmaús: convertits per la Paraula i per la presència de Crist entre ells. **La pau que Jesús anuncia als seus deixebles és també amor, i té l'esperança de la seva promesa: "Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món"**. Hem de ser testimonis d'aquesta presència i d'aquesta esperança ».

✓ Els resultats i l'èxit són dues coses diferents. Poden faltar els signes exteriors de l'èxit i que hi hagi un creixement en experiència, en humilitat, un creixement en la fe en Déu. Aquest és l'èxit des del punt de vista sobrenatural.

✓ **L'oració és la gran escola per créixer en esperança.** Quan resem ens adonem que no estem mai sols. Resa senzillament des del cor, sense formalismes; com un nen al seu Pare.

✓ Cal establir un moment diari per aquestes converses senzilles. Cal pregar per un mateix i pels nostres éssers estimats, però també **cal resar perquè l'estrella de l'esperança cristiana pugui il·luminar els cors de tots els nostres germans i germanes.**

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Chaud'.